

Uvodnik

Amar Imamović

U ovom broju *Žive baštine* kroz tri rada predstavljamo profesora Hamida Parsaniju, jednog od živućih autoriteta u Iranu na području filozofije, sociologije i spekulativnog irfana. Profesor Hamid Parsanija stjecao je vjersko obrazovanje u tradicionalnim vjerskim centrima do najviših stupnjeva, a danas je jedan od bliskih saradnika i urednik djela profesora Dževadija Amolija u Komu. Objavio je više od 130 naučnih radova te velik broj knjiga. Obavljao je više funkcija u visokoobrazovnom sistemu, a neke od njih su: dekan Univerziteta “Bakirul-ulum”, član Naučnog vijeća Fakulteta sociologije Teheranskog univerziteta, direktor Naučnoistraživačkog instituta “Ulume vahjani mearedž”, član Instituta za filozofiju, a trenutno je i član naučnog vijeća Teheranskog univerziteta. Našoj naučnoj javnosti poznati su prijevodi njegova tri djela: *Bitak i pad – antropologija u islamu*, Metaphysica, Beograd, 2007; *Nauka i filozofija*, Centar za religijske nauke “Kom”, Beograd, 2012; *Tradicija, ideologija, znanost*, Fondacija “Baština duhovnosti”, Mostar, 2021. Osnovna karakteristika profesora Hamida Parsanije jeste duboka upućenost u tradicionalne vjerske znanosti kroz čiju prizmu promišlja savremene teme, te otvorenost uma u sučeljavanju sa savremenim društvenim pojavama i izazovima.

U drugom dijelu časopisa bavimo se vrlo zanimljivom ali malo istraženom temom, a to je susret pravoslavlja i sufizma. Goran Arsić pripremio je opširan rad o ovoj temi, a koji je mogao biti i zasebno objavljen kao manja poslanica. Nažalost, zbog ograničenosti forme časopisa, bili smo primorani rad znatno skratiti, što opet prelazi predviđeni obim, ali zbog važnosti teme, smatrali smo da treba objaviti. Goran Arsić završio je Prizrensku bogosloviju kao najbolji učenik, nakon čega odlazi u Grčku, gdje završava pastoralnu teologiju na Atinskom univerzitetu.

U nastavku donosimo prijevod govora Seyyeda H. Nasra koji je izložio marta 1985. godine na simpoziju pravoslavnih hrišćana i muslimana na pravoslavnom Bogoslovskom fakultetu “Časni krst” u Bostonu, a koji je objavljen u časopisu *Greek Orthodox Theological Review* 1986. godine. Seyyed H. Nasr u ovom radu analizira izuzetne i značajne sličnosti dviju tradicija – isihastičke i sufijske – u domenu prirode molitve srca, od kojih se svaka nalazi u centru religije na čijem je tlu procvjetala.

Kao upotpunjenje razmatranja sličnosti između pravoslavlja i sufizma, profesor Rifat Klopčić priredio je izbor izreka pravoslavnih duhovnjaka iz svoje knjige u pripremi. Namjera nam je bila da ovim izborom pokažemo koliko zajedničkog i sličnog na duhovnom polju povezuje hrišćanstvo i islam.

Od neumornog Hamze Halitovića dolazi nam još jedan prijevod klasičnih irfanskih djela, a to je poslanica *Jezik mrava* Šihabuddina Suhrevardija. Poslanica se sastoji od dvanaest kratkih poglavlja, a svako od njih sadrži kratku alegorijsku priču koja nam otkriva filozofske i duhovne pouke šejha Suhrevardija. Za razliku od njegovih djela na arapskom jeziku, alegorijske poslanice, koje su pisane na perzijskom, većinom se fokusiraju na duhovnu dimenziju njegovog učenja i bremenite su sufijskim poukama i metaforama.

Kad smo pokretali časopis *Živa baština*, jedna od ideja bila je da dio časopisa bude posvećen kulturi. Iz više razloga, tu smo ideju privremeno ostavili postrani. Međutim, u ovom broju donosimo tri rada koji bar u manjoj mjeri ispunjavaju tu misiju.

Safer Grbić, i sam afirmirani pjesnik, bavi se pitanjem aporičnosti estetike, o čemu na početku rada kaže: “Problematizirajući tezu o aporičnosti estetike, postavljamo pitanje: šta je pjesništvo? Pitanje uozbiljuje očekivanje govora o pjesništvu, ali toga se odričemo. Dakle, odričemo se očekivanja govora o pjesništvu, ali pitamo: šta je pjesništvo? I, postavljajući takvo pitanje, problematiziramo tezu o aporičnosti estetike.”

Ovaj broj časopisa završavamo radom Merime Ivković, akademske slikarice, u kojem ona propituje položaj kulturne baštine unutar sveobuhvatne slike društva iz perspektive aktuelnih širih društvenih tema, koje uključuju i pojam *socijalna skulptura* – ostavštinu vizonara Josepha Beuysa.

Časopis upotpunjujemo izborom poezije Ibrahima Kajana, raspjevanog Mostarca, kojeg našoj čitalačkoj javnosti nije potrebno posebno predstavljati. Pjesme koje objavljujemo dio su njegove posljednje objavljenije knjige *Nakon potopa*.

Imamović Amar